

የኢሮኤል መጽሐፍና የሎዶቅያ ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስት ቤተክርስቲያን - ቁጥር ሦስት

የቀይ ወይን የወይን እርሻ

Jeff Pippenger
2025-12-03

ያለፈውን ጽሑፍ በሚከተለው ጥያቄ ደምድሙን ነበር፡- “እነዚህ ጽንሰ-ሐሳቦች በቦታቸው ከተቀመጡ በኋላ፣ በ9/11 ጊዜ የኢሮኤል መጽሐፍ ጴጥሮስ በጳንጠቆስጤ የለየው መልእክት እንዴት ሆነ ተብሎ ሊጠየቅ ይችላል?”

ጴጥሮስ ኢሮኤል በጴንጤቆስጤ ቀን እየተፈጸመ መሆኑን እየገለጸ ነበር፤ ይህም የጴንጤቆስጤ ዘመን ፍጻሜን የሚያመለክት የጊዜ ነጥብ ነው። በጴንጤቆስጤ ዘመን በመጀመሪያ የመንፈስ ቅዱስ መገለጥ ነበር፤ ከዚያም በመጨረሻ ከዚያ የበለጠ ታላቅ የመንፈስ ቅዱስ መገለጥ ነበር። መጽሐፍ ቅዱስም ሆነ የትንቢት መንፈስ ኢሮኤልን በኋለኛው ዝናብ ዘመን ላይ እንደሚተግብሩ በእምነት በመረዳት፣ የኢሮኤል መጽሐፍ በ9/11 የአሁኑ እውነት ሆነ መሆኑን እናውቃለን፤ እንዲሁም የመጽሐፍ እያንዳንዱ ክፍል ከ9/11 ጀምሮ እስከ ሰባቱ የመጨረሻ መቅሰፍቶች ድረስ እና እነርሱንም ጨምሮ ስለሚዘረጋው ትንቢታዊ ታሪክ በቀጥታ እንደሚናገር እናውቃለን፤ እነዚህንም ኢሮኤል “የእግዚአብሔር ቀን” ብሎ ይጠራቸዋል።

በ1888 እንደ ተምሳሌት ሆኖ እንደሚያመለክተው፣ በ9/11 የሎዶቅያ መልእክት አቀራረብ የአሁኑ የፈተና እውነት ሆነ። ኢሳይያስም በምዕራፍ ሐምሳ ስምንት ውስጥ ያንኑ መልእክት ይወክላል፤ በመለከት ድምፅ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ኃጢአታቸውን እያሳዩ። ኢሳይያስ ድምፁን እንደ መለከት ማሰማት የሚጀምርበት “ቀን”፣ የወይኑን ቦታ መዝሙር የሚዘምርበት ያው ቀን ነው።

በዚያ ቀን፣ “ስለ እርስዎ ዘምሩ፤ ቀይ ወይን ያለው የወይን ቦታ። እኔ እግዚአብሔር እጠብቀዋለሁ፤ በየጊዜው አጠጣዋለሁ፤ ማንም እንዳይገደው ሌሊትና ቀን እጠብቀዋለሁ። ቍጣ በእኔ ውስጥ የለም፤ በሰልፍ ውስጥ እሾህና አሜካላን በእኔ ላይ የሚያቆምልኝ ማን ነው? በመካከላቸው አልፋለሁ፤ በአንድነትም አቃጥላቸዋለሁ። ወይም ኃይሌን ይያዝ፣ ከእኔ ጋር ሰላምን ያድርግ፤ አዎን፣ ከእኔ ጋር ሰላምን ያድርግ። ከያዕቆብ የሚወጡትን ሥር ያስይዛቸዋል፤ እስራኤልም ያብባል ቅጠልም ያወጣል፤ የዓለምንም ፊት በፍሬ ይሞላል።” ኢሳይያስ 27:2-6።

ዘመናዊቱ መንፈሳዊት “እስራኤል በኋለኛው ዝናብ ዘመን ይበቅላልና ይንበባልም፣ የዓለሙንም ፊት በፍሬ ትሞላለች፤” ምክንያቱም የፊተኛው ዝናብ ተክሉ እንዲበቅልና እንዲንበባ ያደርጋል፣ የኋለኛው ዝናብ ግን ፍሬን ያፈራል። የኒው ዮርክ ሕንፃዎች በ9/11 በወደቁ ጊዜ፣ የራዲዮ አሥራ ስምንት ኃያል መልእክት ወረደ፣ የኋለኛውም ዝናብ መርጨት ጀመረ። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር ጠባቂዎች ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን መለከቱን ሊነፉ ነበር። የኢሳይያስ መልእክት፣ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ኃጢአቶች የሚለይ፣ የቀይ የወይን እርሻ መዝሙር ደግሞ ነው። የኢሮኤል መጽሐፍ የመጀመሪያው ምዕራፍ ያው መልእክት ነው።

የጌታ ቃል ወደ ጴጥሮስ ልጅ ወደ ኢሮኤል የመጣው።

ይህን ስሙ፣ እናንተ ሽማግሌዎች፤ የምድርም ነዋሪዎች ሁሉ አድምጡ። ይህ በዘመናችሁ ሆኖአልን? ወይስ በአባቶቻችሁ ዘመን? ለልጆቻችሁ ንገሩት፣ ለጆቻችሁም ለልጆቻቸው ይንገሩት፣ ለጆቻቸውም ለሌላ ትውልድ።

የፓልመርወርም የተወውን አንበጣ በላ፤ አንበጣውም የተወውን ካንከርወርም በላ፤ ካንከርወርምም የተወውን ካተርፕሊር በላ።

እናንተ ሰካራሞች፣ ንቁና አልቅሱ፤ እናንተም የወይን ጠጅ ጠጪዎች ሁሉ፣ ዋይ በሉ፤ አዲሱ የወይን ጠጅ ከአፋችሁ ተቆርጦአልና።

ሕዝብ አንድ በምድሬ ላይ ወጥቶአልና፤ ኃይል ነው፣ ቊጥሩም የለውም፤ ጥርሶቹ የአንበሳ ጥርሶች ናቸው፣ መንጋጋ ጥርሶቹም የታላቅ አንበሳ ጥርሶች ናቸው። ወይኔን አጥፍቶአል፣ በለሴንም ልጦአል፤ ፈጽሞ ገልብጦ ጥሎአታል፣ ቅርንጫፎቻችን ነጭ ሆነዋል። ለወጣትነትዎ ባል ማቅ ታጥቃ እንደምታለቅስ ድንግል አልቅሺ። የእህል ቊጥርንና የመጠጥ ቊጥርን ከእግዚአብሔር ቤት ተቆርጠዋል፤ ካህናቱም፣ የእግዚአብሔር አገልጋዮች፣ ያለቅሳሉ። ሜዳው ጠፍቶአል፣ ምድሪቱም ታለቅሳለች፤ እህሉ ጠፍቶአልና፤ ጠጅም ደርቆአል፣ ዘይቱም ደክሞአል።

እናንተ ገበሬዎች ሆይ፣ እፈሩ፤ እናንተም የወይን ተክል ጠባቂዎች ሆይ፣ ስለ ስንዴውና ስለ ገብሱ አልቅሱ፤ ምክንያቱም የእርሻው መከር ጠፍቶአልና። ወይኔ ደርቆአል፣ በለሱም ደክሞአል፤ ሮማኑ፣ ዘንባባውም፣ ፖሙም ደግሞ፣ የሜዳው ዘፎች ሁሉ ደርቀውአል፤ ምክንያቱም ደስታ ከሰው ልጆች ዘንድ ደርቆ ሄዶአልና።

ወገባችሁን ታጠቁ እና አልቅሱ፣ እናንተ ካህናት፤ እልሉ፣ እናንተ የመሠዊያው አገልጋዮች፤ ኑ፣ እናንተ የአምላኬ አገልጋዮች፣ በማቅ ለብሳችሁ ሌሊቱን ሁሉ ተኙ፤ ምክንያቱም ከአምላካችሁ ቤት የእህል ቊጥርንና የመጠጥ ቊጥርን ተከልክሏል። ጾምን ቀድሱ፣ የተቀደሰ ጉባኤ ጥሩ፤ ሽማግሌዎችንና በምድሪቱ የሚኖሩትን ሁሉ ወደ እግዚአብሔር ወደ አምላካችሁ ቤት ሰብስቡ፣ ወደ እግዚአብሔርም ጩኹ፤ ወዮልን ለዚያ ቀን! ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቀን ቀርቦአል፣ ከሁሉን ቻይም ዘንድ እንደ ጥፋት ይመጣል። ምግብ በዓይናችን ፊት አልተቆረጠምን? አዎን፣ ደስታና ሐሴት ከአምላካችን ቤት ተለይተዋል። ዘሩ ከአፈሩ ክምር በታች በሰበሰበ፤ ጎተራዎች ባድማ ሆነዋል፣ እህሉ ስለ ደረቀ ጎታዎች ፈርሰዋል። እንስሶች እንዴት ይቃትታሉ! መንጋዎች መሰማሪያ ስለሌላቸው ተጨንቀዋል፤ አዎን፣ የበጎች መንጋዎች ድርቅ ተመትተዋል።

አቤቱ፣ ወደ አንተ እጮኸላሁ፤ እሳት የምድረ በዳውን የግጦሽ ስፍራዎች በልቶአልና፣ ነበልባሉም የሜዳውን ዘፎች ሁሉ አቃጥሎአል። የሜዳውም አውሬዎች ደግሞ ወደ አንተ ይጮኸሉ፤ የውኃ ፈሳሾች ደርቀዋልና፣ እሳትም የምድረ በዳውን የግጦሽ ስፍራዎች በልቶአል። ኢዮኤል 1:1-20።

የኢዮኤል የመጀመሪያው ምዕራፍ የእግዚአብሔርን የወይን ቦታ ጥፋት እየተናገረ ነው። ኢሳይያስ “በዚያ ቀን” የኋለኛው ዝናብ የሚጀምርበት ቀን መሆኑን ያቋቁማል። ምክንያቱም በዚያ ቀን እፅዋቱ ማበብና ቡቃያ መውጣት ይጀምራሉ። ኢሳይያስ የእግዚአብሔር ሕዝብ “ሥር ይሰድዳል”፣ “ያብባልና ቡቃያ ያወጣል”፣ ምድርንም በ“ፍሬ” ይሞላል ብሎ መናገሩ፣ በሦስት ደረጃዎች የሚገለጥ ተራማጅ ታሪክን እያሳየ ነው። አንድ ተክል በምድር ውስጥ “ሥር ይሰድዳል።” ስለዚህ “ሥር መስደድ” በመሬት ላይ መቆም ማለት ነው፤ ይህም የታችኛው ወለል ወይም መሠረት ነው። “ከያዕቆብ የሚወጡት” “ሥር ይሰድዳሉ” ከዚያም “እስራኤል” ተብለው ይጠራሉ። ከሎዶቅያ ተሞክሮ የሚወጡትም ከዚያ በኋላ ፈላጭልፍያውያን ተብለው ይጠራሉ፤ ሆኖም ያንን ተሞክሮ መጠበቅ እስከ እሁድ ሕግ ድረስ በሚደርስ የፈተና ሂደት ውስጥ ድል መንሣትን ይጠይቃል።

የያዕቆብ፣ (አስተካይ) እና የእስራኤል፣ (ድል ነሺ) ትንቢታዊ ግንኙነት በ9/11 ላይ ወደ መሠረቶቹ በመመለስ “ሥር የሚያወጡ” እነርሱ በዚያን ጊዜ እና በዚያ ሥፍራ ወደ ቃል ኪዳን ግንኙነት እንደሚገቡ ያመለክታል። በትንቢታዊ መልኩ የስም ለውጥ የቃል ኪዳን ምልክት ነው፤ ይህም ከአብራም ወደ አብርሃም፣ ከሣራይ ወደ ሣራ፣ ከያዕቆብ ወደ እስራኤል እና ሌሎችም በሆኑት ለውጦች ተወክሏል። በዚያ ጥቅስ ውስጥ በ9/11 ወደ

አርጌዎቹ መሠረታዊ እውነቶች የተመለሱ ሰዎች ዝናቡ አበባና እንቡጥ ማፍራት ሲጀምር ወደ ቃል ኪዳን ግንኙነት ገቡ። በእሑድ ሕግ ጊዜ ዝናቡ ያለ መጠን በዚያን ጊዜ ስለሚፈስስ ዓለም ሁሉ “ፍሬ” ይሞላበታል።

ኢሳይያስ ከኢሳይያስ ጋር መስማማት አለበት፤ እርግጥም ሌሎቹ ነቢያት ሁሉ ደግሞ እንዲሁ ናቸው፤ ነገር ግን ኢሳይያስ ድምፁን እንደ መለከት ከፍ አድርጎ በወይኑ እርሻ መዝሙር ዐውድ ውስጥ ለሎዶቅያውያን ሰባተኛ ቀን አድሼንቲስቶች ኃጢአታቸውን ሊያሳያቸው ይገባል። ያ መዝሙር ኢየሱስ በወይኑ እርሻ ምሳሌ ውስጥ የዘመረው ነበር። ወይኑ እርሻ እርሱን አስለቀሰው፤ ምክንያቱም ከመስቀሉ በፊት ለመጨረሻ ጊዜ በኢየሱሳም ላይ ተመልክቶ ሳለ፣ የጥንቱ እስራኤል የምሕረት ዘመናቸው ፍጻሜ ላይ እንደደረሰ እና እንደ እግዚአብሔር ቃል ኪዳን ሕዝብ እየተተዉ እንደነበሩ ያውቅ ነበር። በተመሳሳይ ጊዜም ክርስቶስ ከእግዚአብሔር ወይኑ እርሻ ተገቢውን ፍሬ ከሚያፈሩ ሕዝብ ጋር ወደ ቃል ኪዳን ይገባ ነበር። የወይኑ እርሻ ታሪክ በመጀመሪያ ስለ ኢየሱስ ይሁን ወይም በመጨረሻ ስለ ኢየሱስ፣ አዲሱ የቃል ኪዳን ሕዝብ የሆኑት እነዚያ መቶ አርባ አራት ሺህን ይመስሉ ነበር።

ክርስቶስ ስለ ኢሳይያስ የወይን እርሻ ትንቢት ተናገረ፤ እህት ኋይትም ደግሞ እንዲሁ አደረገች።

“የወይኑ እርሻ ምሳሌ ለአይሁድ ሕዝብ ብቻ አይመለከትም። ለእኛም ትምህርት አለው። በዚህ ትውልድ ያለችው ቤተ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ታላላቅ መብቶችና በረከቶች ተሰጥታለች፤ እርሱም ከእነዚህ ጋር የሚመጣጠን ፍሬ ይጠብቃል።” Christ Object Lessons, 296.

ከመንፈስ ትንቢት የተሰጠውን የመጨረሻ መግለጫ የሚያመራውን ክፍል ማንበብ ትምህርታዊ ነው።

«ምዕራፍ 23—የጌታ የወይን እርሻ»

“የአይሁድ ብሔር”

“የሁለቱ ልጆች ምሳሌ በወይኑ ስፍራ ምሳሌ ተከተለ። በአንደኛው ውስጥ ክርስቶስ ለአይሁድ መምህራን የታዘዘነትን አስፈላጊነት አቀረበላቸው። በሌላው ደግሞ ለእስራኤል የተሰጡትን ብዙ በረከቶች አመለከተ። በእነዚህም ውስጥ በታዘዘነታቸው ላይ ያለውን የእግዚአብሔር መብት አሳየ። በታዘዘነት ሊፈጽሙት የሚችሉትን የእግዚአብሔር ዓላማ ክብር በፊታቸው አቆመ። የወደፊቱን መጋረጃ በማንሣት፣ ዓላማውን በአለመፈጸማቸው መላው ሕዝብ በረከቱን እያጣ በራሱም ላይ ጥፋት እያመጣ እንደሆነ አሳያቸው።”

«“አንድ የቤት ባለቤት ነበረ” ሲል ክርስቶስ ተናገረ፤ “እርሱም ወይን በታ ተከለ፣ ዙሪያውንም ቅጥር አደረገለት፣ በውስጡም የወይን መጫመቂያ ቁፈረ፣ ግንብም ሠራ፣ ለእርሻ አዳሪዎችም አከራየው፣ ወደ ፍቅ አገርም ሄደ።”»

ስለዚህ የወይን እርሻ መግለጫ በነቢዩ ኢሳይያስ ተሰጥቶአል፡- “አሁንም ለተወደደው ስለ ወይን እርሻው የፍቅረኛዬን መዝሙር እዘምራለሁ። የተወደደው በእጅግ ለምለም ኮረብታ ላይ የወይን እርሻ ነበረው፤ እርሱም ከበበው፣ ድንጋዮቹንም አወጣ፣ በምርጥ የወይን ተክልም ተከለው፣ በመካከሉም ግንብ ሠራ፣ በውስጡም የወይን መጫመቂያ አደረገ፤ ወይንም እንዲያፈራ ጠበቀ።” ኢሳይያስ 5፡1, 2።

ገበሬው ከምድረ በዳው ውስጥ አንድ የመሬት ቁራጭ ይመርጣል፤ ያጥራዋል፣ ያጸዳዋል፣ ያርሰዋልም፣ የተመረጡ ወይኖችንም ይተክልበታል፤ ከእርሱም ብዙ ፍሬ ያለውን መከር ይጠብቃል። ይህ የመሬት በታ፣ ባልተለማመደው ምድረ በዳ ላይ ባለው ብልጫው፣ በእርሱ ላይ ባደረገው እንክብካቤና ድካም ውጤት በማሳየት ክብር እንዲያገኝለት ይጠብቃል። እንዲሁም እግዚአብሔር ከዓለም ውስጥ በክርስቶስ እንዲሰለጥኑና እንዲማሩ አንድ ሕዝብ መርጦ ነበር። ነቢዩ እንዲህ ይላል፤ “የሰራዊት ጌታ ወይን በታ የእስራኤል ቤት ነው፣ የይሁዳም ሰዎች የደስታው ተክል ናቸው።” ኢሳይያስ 5፡7። በዚህ ሕዝብ ላይ እግዚአብሔር ታላላቅ መብቶችን አፍስሶ ነበር፤ ከብዙ ቸርነቱም ሀብት አብዝቶ ባርኮአቸው ነበር። ፍሬ

በማፍራታቸው እርሱን እንዲያከብሩ ይጠብቅ ነበር። የመንግሥቱን መርሆች ሊገልጡ ይገባቸው ነበር። በወደቀችና ክፉ በሆነች ዓለም መካከል የእግዚአብሔርን ባሕርይ ሊወክሉ ይገባቸው ነበር።

“እንደ ጌታ የወይን እርሻ ፍሬያቸው ከአሕዛብ አሕዛት ፍሬ ፈጽሞ የተለየ ሊሆን ይገባ ነበር። እነዚህ ጣዖት አምላኪ ሕዝቦች ክፉ ሥራ ለመሥራት ራሳቸውን አሳልፈው ሰጥተው ነበር። ዐመፅና ወንጀል፣ ስግብግብነት፣ ግፍ፣ እና ከሁሉ የከፋ ልማዶች ያለ ገደብ ይፈጸሙ ነበር። በደል፣ ውርደት፣ እና መከራ የዚያ የበሰበሰ ዛፍ ፍሬዎች ነበሩ። ከዚህ ጋር በግልጽ ተቃርኖ፣ በእግዚአብሔር ተከል ላይ የሚበቅለው የወይኑ ፍሬ እንዲሁ ሊሆን አልነበረም።”

“ለአይሁድ ሕዝብ እግዚአብሔር ለሙሴ እንደ ገለጠው ባሕርይ ለመወከል ልዩ መብት ተሰጥቶአቸው ነበር። ሙሴ፣ ‘ክብርህን አሳዩኝ’ ብሎ ሲጸልይ፣ ጌታ፣ ‘መልካምነቴን ሁሉ በፊትህ አሳልፎ አስታውቅሃለሁ’ ብሎ ተስፋ ሰጠው። ዘጸአት 33:18, 19። ‘እግዚአብሔርም በፊቱ አልፎ፣ እግዚአብሔር፣ እግዚአብሔር አምላክ፣ መሓሪና ጸጋ ያለው፣ ቁጣውን የሚያዘገይ፣ በቸርነትና በእውነት የበለጸገ፣ ለሺህዎች ምሕረትን የሚጠብቅ፣ ኃጢአትንና መተላለፍን እና በደልን የሚያስተርይ’ ብሎ አወጀ። ዘጸአት 34:6, 7። እግዚአብሔር ከሕዝቡ የሚፈልገው ፍሬ ይህ ነበር። በባሕርያቸው ንጽሕና፣ በሕይወታቸው ቅድስና፣ በምሕረታቸውና በፍቅራዊ ቸርነታቸው እንዲሁም በርሃራኔያቸው፣ ‘የእግዚአብሔር ሕግ ፍጹም ነው፣ ነፍስን ይመልሳል’ የሚለውን ማሳየት ይገባቸው ነበር። መዝሙር 19:7።”

“በአይሁድ ሕዝብ አማካይነት እግዚአብሔር ለሁሉም አሕዛብ የበለጸጉ በረከቶችን ለመስጠት ዓላማ ነበረው። በእስራኤል አማካይነት ብርሃኑ ወደ መላው ዓለም እንዲሰራጭ መንገዱ ሊዘጋጅ ይገባ ነበር። የዓለም አሕዛብ የተበላሹ ልማዶችን በመከተላቸው ስለ እግዚአብሔር ያላቸውን እውቀት አጥተው ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር በምሕረቱ በሕልውና እንዳይቀጥሉ አላጠፋቸውም። በቤተ ክርስቲያኑ አማካይነት ከእርሱ ጋር እንዲተዋወቁ እድል ሊሰጣቸው አሰበ። በሕዝቡ አማካይነት የተገለጡት መርሆች በሰው ውስጥ ያለውን የእግዚአብሔር የሥነ ምግባር አምሳል መልሶ ለማቋቋም መሣሪያ እንዲሆኑ ወሰነ።”

ለዚህ ዓላማ ፍጻሜ እግዚአብሔር አብርሃምን ከጣዖት አምላኪ ዘመዶቹ መካከል ጠርቶ በከነዓን ምድር እንዲኖር አዘዘው። “ታላቅ ሕዝብ አደርግሃለሁ፤” አለው። “እባርክሃለሁም፣ ስምህንም አታላቅቃለሁ፤ አንተም በረከት ትሆናለህ።” ዘፍጥረት 12፡2።

“የአብርሃም ዘሮች፣ ያዕቆብና ዘሩ፣ በዚያ ታላቅና ክፉ ሕዝብ መካከል የእግዚአብሔርን መንግሥት መርሆች እንዲገልጡ ወደ ግብፅ ወረዱ። የዮሴፍ ቅንነትና የግብፃውያንን ሕዝብ ሁሉ ሕይወት በማዳን ያከናወነው ድንቅ ሥራ የክርስቶስን ሕይወት የሚወክል ነበር። ሙሴና ሌሎች ብዙዎች ለእግዚአብሔር ምስክሮች ነበሩ።”

“እስራኤልን ከግብፅ በማውጣት ጌታ ኃይሉንና ምሕረቱን እንደ ገና ገለጠ። ከባርነት በመዳናቸው ያደረገላቸው ድንቅ ሥራዎችና በምድረ በዳ ጉዞአቸው ወቅት ከእነርሱ ጋር ያደረገው ሥራ ለእነርሱ ጥቅም ብቻ አልነበረም። እነዚህ በዙሪያቸው ላሉ አሕዛብ የሚማሩበት የትምህርት ምሳሌ እንዲሆኑ ነበር። ጌታ ራሱን ከሰው ሥልጣንና ታላቅነት ሁሉ በላይ ያለ አምላክ እንደሆነ ገለጠ። ለሕዝቡ ሲል ያደረጋቸው ምልክቶችና ተአምራት በተፈጥሮ ላይ እንዲሁም ተፈጥሮን ከሚያመልኩት መካከል ከሁሉ ታላላቆቹ በላይ ያለውን ኃይሉን አሳዩ። እግዚአብሔር በኋለኞቹ ቀኖች በምድር ሁሉ እንደሚያልፍ ሁሉ በትዕቢተኛይቱ የግብፅ ምድር አለፈ። በእሳትና በዐውሎ ነፋስ፣ በመሬት መናወጥና በሞት፣ ታላቁ “እኔ ነኝ” ሕዝቡን ተቤጠ። ከባርነት ምድር አወጣቸው። በ“እሳት እባቦች፣ ጊንጦች፣ ድርቅም የነበረበት ታላቅና አስፈሪ ምድር በዳ” መካከል መራቸው። ዘጸግም 8:15። ከ“እጅግ ጠንካራ ከሆነ ዐለት” ውኃ አወጣላቸው፣ በ“ሰማይ እህል” መገባቸው። መዝሙር 78:24። “ሙሴም፣ ‘የእግዚአብሔር እድል ሕዝቡ ናቸው፤ ያዕቆብም የርስቱ ድርሻ ነው። በምድረ በዳ አገኘው፤ በባድ እና ጩኸት በሞላበት ምድረ በዳ

አገኘው፤ ከበበው፤ አስተማረው፤ እንደ ዓይኑ ብሌን ጠበቀው። ንስር ጎጆዋን እንደምታነሣ፤ በጫጫቶቿ ላይ እንደምትንቀጠቀጥ፤ ክንፎቿን እንደምትዘረጋ፤ እንደምትወስዳቸው፤ በክንፎቿም እንደምትሸከማቸው፤ እንዲሁ ጌታ ብቻውን መራው፤ ከእርሱም ጋር ሌላ እንግዳ አምላክ አልነበረም' አለ።" ዘዳግም 32:9-12። እንዲሁ በልዑል ጥላ ሥር እንደሚኖሩ ወደ ራሱ አቀረባቸው።

"ክርስቶስ በምድረ በዳ ውስጥ በመንከራተታቸው ዘመን የእስራኤል ልጆች መሪ ነበረ። በቀን በደመናው ዓምድ፤ በሌሊትም በእሳቱ ዓምድ ተሸፍኖ ይመራቸውና ያቀናቸው ነበር። ከምድረ በዳው አደጋዎች ጠብቆአቸዋል፤ ወደ ተስፋይቱ ምድርም አገባቸው፤ እግዚአብሔርን በማያውቁ አሕዛብ ሁሉ ፊት እስራኤልን የራሱ የተመረጠ ርስት፤ የጌታ ወይን ቦታ አድርጎ አቆመ።"

ለዚህ ሕዝብ የእግዚአብሔር ቃላት አደራ ተሰጥተው ነበር። በሕጉ ትእዛዛት ተከብበው ነበር፤ እነዚህም የእውነት፤ የፍትሕ፤ የንጽሕና ዘላለማዊ መርሆች ናቸው። ለእነዚህ መርሆች መታዘዝ ጥበቃቸው ሊሆን ነበር፤ ምክንያቱም በኃጢአተኛ ልምምዶች ራሳቸውን ከማጥፋት ያድናቸው ነበርና። እንደ ወይኑ እርሻ ግንብ ሆኖም፤ እግዚአብሔር በምድሪቱ መካከል ቅዱስ ቤተ መቅደሱን አኖረ።

"ክርስቶስ መምህራቸው ነበር። በምድረ በዳ ከእነርሱ ጋር እንደ ነበረ፤ እንዲሁም አሁን ደግሞ አስተማሪያቸውና መሪያቸው ሆኖ ይኖር ነበር። በማደሪያውና በቤተ መቅደሱ ውስጥ ክብሩ ከስርዖት መቀመጫው በላይ ባለው ቅዱስ ሸኪና ውስጥ ይኖር ነበር። ስለ እነርሱም የፍቅርና የትዕግሥቱን ባለጠግነት ዘወትር ይገልጥ ነበር።"

እግዚአብሔር ሕዝቡ እስራኤልን ምስጋናና ክብር ሊያደርጋቸው ፈለገ። መንፈሳዊ የሆነ ሁሉ ጥቅም ተሰጥቶአቸው ነበር። እግዚአብሔር ራሱን የሚወክሉ እንዲሆኑ የሚያስችል ባሕርይ ለመቀረጽ የሚጠቅም ምንም መልካም ነገር ከእነርሱ አልከለከለም።

መታዘዛቸው ለእግዚአብሔር ሕግ በዓለም አሕዛብ ፊት የብልጽግና ድንቅ ምሳሌዎች ያደርጋቸው ነበር። በማንኛውም ብልሃተኛ ሥራ ጥበብንና ክህሎትን ሊሰጣቸው የሚችል እርሱ መምህራቸው መሆኑን ይቀጥል ነበር፤ በሕጉም መታዘዛቸው ያከብራቸውና ከፍ ከፍ ያደርጋቸው ነበር። ቢታዘዙ ኖሮ፤ ሌሎች አሕዛብን ከሚያወቃዩ በሽታዎች ይጠበቁ ነበር፤ በአእምሮም ብርታት ይባረኩ ነበር። የእግዚአብሔር ክብር፤ ግርማውና ኃይሉ፤ በብልጽግናቸው ሁሉ ውስጥ ሊገለጡ ነበር። እነርሱ የካህናትና የመኪንንት መንግሥት ሊሆኑ ነበር። እግዚአብሔርም በምድር ላይ ከሁሉ የሚበልጥ ሕዝብ እንዲሆኑ ለማድረግ የሚያስፈልጋቸውን ነገር ሁሉ አቅርቦላቸው ነበር።

"ክርስቶስ በሙሴ አማካይነት በእጅግ ግልጽ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ዓላማ በፊታቸው አኑሮ ነበር፤ የበለጸጉትንታቸውንም ሁኔታ ግልጽ አድርጎ ነበር። 'አንተ ለእግዚአብሔር አምላክህ ቅዱስ ሕዝብ ነህ፤' አለ፤ 'እግዚአብሔር አምላክህ በምድር ፊት ላይ ካሉት ሕዝቦች ሁሉ በላይ ለራሱ ልዩ ሕዝብ ትሆን ዘንድ መርጥሃል።... እንግዲህ እግዚአብሔር አምላክህ እርሱ አምላክ መሆኑን፤ የታመነውም አምላክ መሆኑን እውቅ፤ እርሱም የሚወዱትንና ትእዛዙን የሚጠብቁትን ለሺህ ትውልድ ድረስ ቃል ኪዳንን ምሕረቱን የሚጠብቅ ነው።... ስለዚህ እኔ ዛሬ የማዝህን ትእዛዛት ሥርዓቶችን ፍርዶችንም ታደርጋቸው ዘንድ ጠብቅ። ስለዚህም እንዲህ ይሆናል፤ እነዚህን ፍርዶች ብትሰሙና ብትጠብቁአቸው ብታደርጉአቸውም፤ እግዚአብሔር አምላክህ ለአባቶችህ የማለለውን ቃል ኪዳንን ምሕረት ይጠብቅልሃል፤ ይወድሃልም፤ ይባርክሃልም፤ ያበዛሃልም፤ የማህፀንህን ፍሬ፤ የምድርህንም ፍሬ፤ እህልህን፤ ወይንህን፤ ዘይትህን፤ የከብቶችህን ጫማሪ፤ የበጎችህንም መንጋ ለአባቶችህ ይሰጥህ ዘንድ በማለላቸው ምድር ውስጥ ይባርካል። ከሕዝቦች ሁሉ በላይ ትባረካለህ።... እግዚአብሔርም ደዌን ሁሉ ከአንተ ያርቃል፤ አንተ የምታውቃቸውንም ከግብፅ ክፉ በሽታዎች አንዳቸውን በአንተ ላይ አያኖርም።' ዘዳግም 7:6፤ 9፤ 11-15።"

«ትእዛዛቱን ቢጠብቁ፣ እግዚአብሔር ከስንዴ ምርጫን እንዲበሉ እና ከዐለት ማር እንዲያገኙ ተስፋ ሰጣቸው። በረጅም ዕድሜም ያጠግባቸው ነበር፣ ማዳኑንም ያሳያቸው ነበር።»

“በእግዚአብሔር አለመታዘዝ ምክንያት አዳምና ሔዋን ገነትን አጥተው ነበር፣ እናም በኃጢአት ምክንያት ምድር ሁሉ ተረግማ ነበር። ነገር ግን የእግዚአብሔር ሕዝብ መመሪያውን ቢከተሉ፣ ምድራቸው ወደ ለምነትና ውበት ትመለስ ነበር። እግዚአብሔር ራሱ ስለ መሬት እርሻ መመሪያ ሰጣቸው፣ እነርሱም በመመለሷ ሥራ ከእርሱ ጋር ሊተባበሩ ነበር። እንዲሁም ምድሪቱ ሁሉ በእግዚአብሔር ሥልጣን ሥር ሆኖ የመንፈሳዊ እውነት ሕይወት ትምህርት ትሆን ነበር። ምድር ለተፈጥሮ ሕጎች በመታዘዝ ውድ ፍሬዎቿን እንደምታፈራ፣ ሕዝቡም ለሞራል ሕጉ በመታዘዝ የባሕርይውን ባሕርያት በልባቸው ሊያንጸባርቁ ነበር። ከሕይወት አምላክ የሚያገለግሉና የሚሰግዱ እነዚያ ሰዎች ከሌሎች እንደሚበልጡ አሕዛብ እንኳ ያውቁ ነበር።”

“እነሆ፣’ ሙሴ አለ፣ ‘እኔ እንዳደርጉት በምትገቡባትና ለመውረስ በምትሄዱባት ምድር ውስጥ እንድትፈጽሙ አምላኬ እግዚአብሔር እንዳዘዘኝ ሥርዓትንና ፍርድን አስተምራችኋለሁ። እንግዲህ ጠብቁአቸውም አድርጉአቸውም፤ ይህ በአሕዛብ ፊት ጥበባችሁና ማስተዋለችሁ ነው፣ እነርሱም እነዚህን ሥርዓቶች ሁሉ ሰምተው፣ በእርግጥ ይህች ታላቅ ሕዝብ ጥበበኛና አስተዋይ ሕዝብ ናት ይላሉ። በምንጠራው ነገር ሁሉ እግዚአብሔር አምላካችን እንዳለቀረበን እንዲሁ አምላክ የቀረበለት እንደዚህ ያለ ታላቅ ሕዝብ ማን ነው? እኔም ዛሬ በፊታችሁ እንዳቀረብሁት ይህ ሕግ ሁሉ እንዳለው ጻድቅ ሥርዓትና ፍርድ ያለው እንደዚህ ያለ ታላቅ ሕዝብ ማን ነው?’ ዘዳግም 4:5-8።

“የእስራኤል ልጆች እግዚአብሔር ያዘጋጀላቸውን ምድር ሁሉ ሊወርሱ ነበር። የእውነተኛውን አምላክ አምልኮና አገልግሎት የማይቀበሉ አሕዛብ ከርስታቸው ሊነቀሉ ነበር። ነገር ግን እግዚአብሔር ባህርዩ በእስራኤል አማካይነት በመገለጡ ሰዎች ወደ እርሱ እንዲሰቡ ዓላማ ነበረው። ለዓለም ሁሉ የወንጌል ጥሪ ሊሰጥ ነበር። በመሥዋዕታዊው አገልግሎት ትምህርት ክርስቶስ በአሕዛብ ፊት ከፍ ከፍ ሊደረግ ነበር፣ ወደ እርሱም የሚመለከቱ ሁሉ ሕይወት ሊሆኑ ነበር። እንደ ከነዓናዊቷ ረዓብና እንደ ሞዓባዊቷ ሩት ከጣዖት አምልኮ ወደ እውነተኛው አምላክ አምልኮ የተመለሱ ሁሉ ከተመረጠው ሕዝቡ ጋር አንድ ሊሆኑ ነበር። የእስራኤልም ቁጥር እየበዛ ሲሄድ ድንበራቸውን ሊያሰፉ ነበር፣ እስኪ መንግሥታቸው ዓለምን ሁሉ ያካትት ድረስ።”

እግዚአብሔር ሕዝቦችን ሁሉ ከምሕረቱ የተነሣ በሆነው ግዛቱ ሥር ለማምጣት ወደደ። ምድርም በደስታና በሰላም እንድትሞላ ወደደ። ሰውን ለደስታ ፈጠረው፣ የሰማይንም ሰላም በሰው ልብ ለመሙላት ይናፍቃል። በታች ያሉት ቤተሰቦች በላይ ያለው ታላቅ ቤተሰብ ምልክት እንዲሆኑ ይፈልጋል።

“ነገር ግን እስራኤል የእግዚአብሔርን ዓላማ አልፈጸመችም። ጌታ፣ ‘እኔ በጣም መልካም ወይን ተክል፣ ፈጽሞ እውነተኛ ዘር ሆነሽ ተክልሁሽ፤ እንግዲህ እንዴት ለእኔ የእንግዳ ወይን የበላሽ ተክል ሆነሽ ተለውጥሽ?’ ብሎ አወጀ። ኤርምያስ 2:21። ‘እስራኤል ባዶ ወይን ናት፣ ፍሬዋን ለራሷ ታፈራለች።’ ሆሴዕ 10:1። ‘አሁንም፣ እናንተ የኢየሩሳሌም ነዋሪዎች እና የይሁዳ ሰዎች ሆይ፣ እባካችሁ በእኔና በወይኔ መካከል ፍረዱ። ለወይኔ እኔ ያላደረግሁት ከዚህ የበለጠ ምን ሊደረግለት ይችል ነበር? ወይን እንዲያፈራ በጠበቅሁበት ጊዜ ስለ ምን የዱር ወይን አፈራ? እንግዲህም አሁን በወይኔ ላይ የማደርገውን እንግራችኋለሁ፤ አጥሩን አነሣለሁ፣ እርሱም ይበላል፤ ቅጥሩንም አፈርሳለሁ፣ እርሱም ይረገጣል፤ ምድር በዳም አደርገዋለሁ፤ አይቈረጥም ወይም አይከፈርም፤ እሾህና አሜክላም ይበቅሉበታል፤ በላዩም ዝናብ እንዳያዘንቡበት ደመናትን አዛለሁ። ምክንያቱም ... ፍርድን ጠበቀ፣ እነሆም ግፍ ነበረ፤ ጽድቅንም ጠበቀ፣ እነሆም ጩኸት ነበረ።’ ኢሳይያስ 5:3-7።

“ጌታ በሙሴ አማካይነት ያለ ታማኝነት የሚያስከትለውን ውጤት በሕዝቡ ፊት አኑሮ ነበር። ኪዳንን በመጠበቅ ካልተቀጠሉ፣ ራሳቸውን ከእግዚአብሔር ሕይወት ይለዩ ነበር፤ በረከቱም በእነርሱ ላይ ሊመጣ

አይችልም ነበር። 'ተጠንቀቅ' አለ ሙሴ፤ 'ዛሬ እኔ የማዝዝህን ትእዛዛቱንና ፍርዶቹንና ሥርዓቶቹን ባትጠብቅ እግዚአብሔር አምላክህን እንዳትረሳ፤ እንዳትበላና እንዳትጠግብ፤ መልካም ቤቶችንም ሠርተህ በእነርሱ እንዳትኖር፤ ከብቶችህና በጎችህም እንዳይበዙ፤ ብርህና ወርቅህም እንዳይበዙ፤ ያለህም ሁሉ እንዳይበዙ፤ በዚያን ጊዜ ልብህ እንዳይታቦይና እግዚአብሔርን አምላክህን እንዳትረሳ.... በልብህም፤ ይህን ባለጠግነት ያገኘህት በኃይሌና በእጄ ብርታት ነው፤ እንዳትል.... እግዚአብሔርንም አምላክህን ፈጽሞ ብትረሳ፤ ሌሎችንም አማልክት ብትከተል፤ ብታገለግላቸውም ብትሰግድላቸውም፤ ዛሬ በእናንተ ላይ እመሰክራለሁ፤ ፈጽሞችሁ ትጠፋላችሁ። እግዚአብሔር ከፊታችሁ የሚያጠፋቸው አሕዛብ እንደሚጠፋ እናንተም እንዲሁ ትጠፋላችሁ፤ ምክንያቱም ለእግዚአብሔር አምላክችሁ ድምፅ ልትታዘዙ አልወዳችሁምና።' ዘዳግም 8፡11-14፣ 17፣ 19፣ 20።"

ማስጠንቀቂያው በአይሁድ ሕዝብ ዘንድ አልተጠበቀም። እግዚአብሔርን ረሱ፤ እንዲሁም እንደ የእርሱ ወኪሎች ያላቸውን ከፍ ያለ መብት ከዓይናቸው አሳጡ። የተቀበሉት በረከቶች ለዓለም ምንም በረከት አለመጡም። ጥቅምቻቸውን ሁሉ ለራሳቸው ክብር ብቻ አውለው አደረጉ። ከእነርሱ የሚፈልገውን አገልግሎት ከእግዚአብሔር ነጠቁ፤ ከባልንጀሮቻቸውም ደግሞ የሃይማኖት መሪነትንና ቅዱስ ምሳሌነትን ነጠቁአቸው። እንደ ከጥፋት ውኃ በፊት የነበረው ዓለም ነዋሪዎች ሁሉ፤ የክፉ ልባቸውን አሳብ ሁሉ ተከትለው ሄዱ። እንዲሁ ቅዱሳን ነገሮች ለመሳለቂያ እንዲመስሉ አደረጉ፤ "የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፤ የእግዚአብሔር ቤተ መቅደስ፤ ይህ ነው" (ኤርምያስ 7፡4) እያሉ፤ በዚያው ጊዜ ግን የእግዚአብሔርን ባሕርይ በሐሰት ይወክሉ ነበር፤ ስሙንም ያዋርዱ ነበር፤ መቅደሱንም ያረክሱ ነበር።

ጌታ የወይኑን እርሻ እንዲጠብቁ ኃላፊነት የሰጣቸው አርሶ አደሮች ለአደራቸው ታማኝ አልሆኑም። ካህናቱና መምህራኑ ሕዝቡን በታማኝነት የሚያስተምሩ አልነበሩም። የእግዚአብሔርን ቸርነትና ምሕረት፤ እንዲሁም ለፍቅራቸውና ለአገልግሎታቸው ያለውን መብቱን በፊታቸው አላኖሩም። እነዚህ አርሶ አደሮች የራሳቸውን ክብር ይፈልጉ ነበር። የወይኑን እርሻ ፍሬ ለራሳቸው ለመውሰድ ይመኙ ነበር። የትኩረትና የአክብሮት ሁሉ ወደ ራሳቸው እንዲመራ መሻታቸው ነበር።

«በእስራኤል ውስጥ ያሉ እነዚህ መሪዎች የነበራቸው በደል እንደ ተራው ኃጢአተኛ በደል አልነበረም። እነዚህ ሰዎች በእጅጉ ጥብቅ እና ቅዱስ ግዴታ በእግዚአብሔር ፊት ቆመው ነበር። 'እግዚአብሔር እንዲህ ይላል' ብለው ለማስተማር እና ጥብቅ መታዘዝን በተግባራዊ ኑሮአቸው ውስጥ ለማምጣት ራሳቸውን ቃል ኪዳን አድርገው ነበር። ይህን ከማድረግ ፈንታ ግን መጻሕፍትን እያጣመሙ ነበር። ሰዎች ላይ ከባድ ሽክምቶችን ጫኑባቸው፤ እስከ ሕይወት እያንዳንዱ እርምጃ ድረስ የሚደርሱ ሥርዓቶችንም በግዴታ አስፈጽሞባቸው። ሕዝቡ የረቢዎች ያኖሩትን መስፈርቶች ሊፈጽሙ ስላልቻሉ በዘወትር መታወክ ውስጥ ይኖሩ ነበር። በሰው የተሠሩ ትእዛዛትን መጠበቅ የማይቻል መሆኑን ሲያዩም፤ ለእግዚአብሔር ትእዛዛት ግድ የለሽ ሆኑ።»

ጌታ ለሕዝቡ የወይን እርሻው ባለቤት እርሱ መሆኑን፤ ያላቸውም ነገር ሁሉ ለእርሱ እንዲጠቀሙበት በአደራ የተሰጣቸው መሆኑን አስተምሮአቸው ነበር። ነገር ግን ካህናቱና መምህራኑ የተቀደሰ ሹመታቸውን ሥራ የእግዚአብሔርን ንብረት እንደሚያስተዳድሩ ሰዎች አልፈጸሙም። ሥራው እንዲገፋ ለእነርሱ በአደራ የተሰጡትን ገንዘቦችና አቅርቦቶች እርሱን በሥርዓት እየዘረፉት ነበር። መጎምጃታቸውና ስግብግብነታቸው በአሕዛብ ዘንድ እንኳ የተናቁ እንዲሆኑ አደረጋቸው። እንዲሁም ለአሕዛብ ዓለም የእግዚአብሔርን ባሕርይና የመንግሥቱን ሕግጋት በስህተት የሚተረጉሙበት አጋጣሚ ተሰጠ።

በአባት ልብ እግዚአብሔር ሕዝቡን ታገሠ። በሰጠው ምሕረትና በነሳው ምሕረት አማካይነት ተማጽናቸው። ኃጢአታቸውን በትዕግሥት በፊታቸው አኖረ፤ እነርሱም እንዲያመኑበት በቸር ትዕግሥት ጠበቀ። ነቢያትና መልእክተኞች በአርሶ አደሮቹ ላይ ያለውን የእግዚአብሔር መብት እንዲያሳስቡ ተልከው መጡ፤ ነገር ግን ከመቀበል ይልቅ እንደ ጠላቶች ተቆጠሩ። እነዚያ አርሶ አደሮች አሳደዱአቸው ገደሉአቸውም። እግዚአብሔር ሌሎችን መልእክተኞች ደግሞ ላከ፤ ነገር ግን ለመጀመሪያዎቹ እንደ

ተደረገው እነርሱም ያንኑ አደረጉባቸው፤ አርሶ አደሮቹ ግን ከዚያ የበለጠ ጽኑ ጥላቻ አሳዩ።

“እግዚአብሔር እንደ መጨረሻ ምክንያት ልጁን ላከ፤ ‘ለልጄ ክብር ይሰጣሉ’ እያለ። ነገር ግን መቃወሞቸው ቁመቾች አድርጓቸው ነበርና እርስ በርሳቸው፤ ‘ይህ ወራሹ ነው፤ ኑ። እንግደለው፤ ርስቱንም እንውረስ’ አሉ። ከዚያም ወይኑ የእኛ ይሆናል። ፍሬውንም እንደ ፈቃዳችን እናደርግበታለን።”

“የአይሁድ አለቆች እግዚአብሔርን አልወደዱትም፤ ስለዚህ ራሳቸውን ከእርሱ ለዩ። ለፍትሐዊ መፍትሔም ያቀረበላቸውን መልካም ጥሪ ሁሉ አልተቀበሉም። ክርስቶስ፣ የእግዚአብሔር ውድ ልጅ፣ የወይኑ ቦታ ባለቤት መብቶችን ለማስከበር መጣ፤ ነገር ግን ገበሬዎቹ፡- ይህ ሰው እንዲገዛብን አንፈልግም ብለው በግልጽ ንቀት አስተናገዱት። የክርስቶስን የባሕርይ ውበት ቀኑበት። የማስተማር ሁኔታው ከእነርሱ እጅግ የላቀ ነበር፤ ስኬቱንም ይፈሩ ነበር። ሐሰታቸውን እየገለጠ፣ የሚከተሉትንም መንገድ የማይቀር ውጤት እያሳያቸው ተከራከራቸው። ይህም እስከ እብደት ድረስ አስነሣቸው። ሊያስቆሙአቸው ባልቻሉት ተግሣጾች ተቃጠሉ። ክርስቶስ ዘወትር ያቀርባቸውን ከፍ ያለ የጽድቅ መለኪያ ጠሉት። ትምህርቱ ራስ ወዳድነታቸውን የሚገልጥበት ስፍራ ላይ እያኖራቸው እንደሆነ አዩ። እርሱንም ለመግደል ወሰኑ። በሚያደርገው ሁሉ የተገለጠውን የእውነተኝነትና የአምልኮ ምሳሌውን እንዲሁም ከፍ ያለውን መንፈሳዊነት ጠሉ። ሕይወቱ ሁሉ ራስ ወዳድነታቸውን የሚገምጽ ነበር፤ የመጨረሻውም ፈተና በመጣ ጊዜ፣ ይህም ፈተና እስከ ዘላለም ሕይወት ድረስ መታዘዝን ወይም እስከ ዘላለም ሞት ድረስ አለመታዘዝን የሚያመለክት ሲሆን፣ የእስራኤልን ቅዱስ አልተቀበሉትም። በክርስቶስና በበርባን መካከል እንዲመርጡ በተጠየቁ ጊዜ፡- ‘በርባን ልቀቅልን!’ ብለው ጮኹ። ሉቃስ 23፥18። ጲላሎስም፡- ‘እንግዲህ ኢየሱስን ምን ላድርገው?’ ብሎ በጠየቀ ጊዜ፣ እነርሱ በጭካኔ፡- ‘ይሰቀል!’ ብለው ጮኹ። ማቴዎስ 27፥22። ጲላሎስ፡- ‘ንጉሣችሁን ልሰቅል?’ ብሎ ጠየቀ፤ ከካህናቱና ከአለቆቹም የመጣው መልስ፡- ‘ከቄሣር በቀር ንጉሥ የለንም’ የሚል ነበር። ዮሐንስ 19፥15። ጲላሎስም እጆቹን ታጥቦ፡- ‘ከዚህ ጻድቅ ሰው ደም ንጹሕ ነኝ’ ባለ ጊዜ፣ ካህናቱ ከማያውቀው ሕዝብ ጋር በመተባበር፡- ‘ደሙ በእኛና በልጆቻችን ላይ ይሁን’ ብለው በብርቱ ስሜት ተናገሩ። ማቴዎስ 27፥24, 25።”

“እንዲሁ የአይሁድ መሪዎች ምርጫቸውን አደረጉ። ውሳኔያቸው ዮሐንስ በዙፋኑ ላይ ተቀምጦ በነበረው እጅ ውስጥ ያየው፣ ማንም ሊከፍተው ያልቻለው መጽሐፍ ውስጥ ተመዝግቦ ነበር። ይህ ውሳኔ በይሁዳ ነገድ አንበሳ ይህን መጽሐፍ በሚፈታበት ቀን በሙሉ የበቀልነቱ መልክ በፊታቸው ይገለጣል።”

“የአይሁድ ሕዝብ እነርሱ የሰማይ ሞገስ ተቀባዮች እንደሆኑ፣ እና ሁልጊዜም እንደ እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ከፍ ከፍ የሚደረጉ እንደሆኑ የሚለውን ሐሳብ እጅግ ይወዱ ነበር። እነርሱ የአብርሃም ልጆች ነን ብለው ያውጁ ነበር፤ የብልጽግናቸውም መሠረት ለእነርሱ እጅግ የጸና መስሎ ስለታያቸው፣ ከመብቶቻቸው ሊያፈናቅሏቸው ምድርንም ሆነ ሰማይን ይቃወሙ ነበር። ነገር ግን በታማኝነት እጦት ሕይወታቸው የሰማይን ፍርድ እና ከእግዚአብሔር መለየትን ለራሳቸው እያዘጋጁ ነበር።”

“በወይን ቦታው ምሳሌ ውስጥ፣ ክርስቶስ በካህናቱ ፊት የክፋታቸውን ከፍተኛ ድርጊት ካሳየ በኋላ፣ ‘እንግዲህ የወይኑ ቦታ ጌታ በሚመጣ ጊዜ እነዚያን አርሶ አደሮች ምን ያደርግባቸዋል?’ ሲል ጥያቄ አቀረበላቸው። ካህናቱም ታሪኩን በጥልቅ ፍላጎት ሲከታተሉት ነበር፤ የነገሩንም ከእነርሱ ጋር ያለውን ግንኙነት ሳያስቡ፣ ከሕዝቡ ጋር ተባብረው፣ ‘እነዚያን ክፉ ሰዎች በክፉ ያጠፋቸዋል፤ ወይኑንም ፍሬውን በየወሩ ለሚያቀርቡለት ሌሎች አርሶ አደሮች ያከራያል’ ብለው መለሱ።”

“ሳያውቁ የራሳቸውን ፍርድ አውጥተው ነበር። ኢየሱስም ተመለከታቸው፤ በልብን የሚፈትሽ ዓይኑ ፊት የልባቸውን ምስጢር እንዳነበበ አወቁ። መለኮቱም በማያሻማ ኃይል በፊታቸው ተገለጠ። በእነዚያ አትክልተኞች ውስጥ የራሳቸውን ምሳሌ አዩ፣ እናም ሳይፈቅዱ ‘እግዚአብሔር ይከልክል!’ ብለው ጮኹ።”

ክርስቶስ በጥልቅ ጭንቀትና በንዘን እንዲህ ሲል ጠየቀ፡- “በመጻሕፍት ውስጥ፣ ‘ግንባኞች የናቁት ድንጋይ፣ እርሱ የማዕዘኑ ራስ ሆነ፤ ይህ ከጌታ ዘንድ ሆነ፣ በዓይኖቻችንም ድንቅ ነው’ የተባለውን ከቶ አላነበባችሁምን? ስለዚህ እላችኋለሁ፡ የእግዚአብሔር መንግሥት ከእናንተ ይወሰዳል፤ ፍሬውንም ለሚያፈራ ሕዝብ ይሰጣል። በዚህም ድንጋይ ላይ የሚወድቅ ሁሉ ይሰበራል፤ በማንም ላይ ግን ቢወድቅ፣ ዱቄት ያደርገዋል።”

ክርስቶስ ሕዝቡ ተቀብለውት በኖሩ ኖሮ በአይሁድ ሕዝብ ላይ የሚመጣውን ጥፋት ባስወገደ ነበር። ነገር ግን ቅናትና ምቀኝነት የማይለምኑ አደረጓቸው። ኢየሱስን የናዝሬቱን እንደ መሲሐ እንዳይቀበሉት ቈረጡ። የዓለምን ብርሃን እምቢ አሉ፤ ከዚያም ጀምሮ ሕይወታቸው እንደ እኩለ ሌሊት ጨለማ በሆነ ጨለማ ተከበበ። አስቀድሞ የተነገረው ጥፋት በአይሁድ ሕዝብ ላይ መጣ። የገዛ ራሳቸው የተቃጠሉ ፍትወታቸው፣ ያልተገዙ፣ ጥፋታቸውን አመጡ። በዕውር ቍጣቸው እርስ በርሳቸው አጠፉ። ዓመፀኛነታቸውና ግትር ትዕቢታቸው የሮማውያን አሸናፊዎቻቸውን ቍጣ በእነርሱ ላይ አመጣ። ኢየሱስም ተደመሰሰ፣ ቤተ መቅደሱም ፈረሰ፣ ስፍራውም እንደ እርሻ ታረሰ። የይሁዳ ልጆች በእጅግ አስከሬ በሆኑ የሞት ዓይነቶች ጠፉ። ሚሊዮኖች በአሕዛብ አገሮች የባሪያ አገልጋዮች እንዲሆኑ ተሸጡ።

እንደ ሕዝብ አይሁድ የእግዚአብሔርን ዓላማ በመፈጸም አልተሳኩም፤ ስለዚህም ወይኑ ከእነርሱ ተወሰደ። ያላገባብ የተጠቀሙባቸው መብቶችና ያቃለሉት ሥራ ለሌሎች አደራ ተሰጠ።

«ስለ ወይኑ የተነገረው ምሳሌ ለአይሁድ ሕዝብ ብቻ አይመለከትም። ለእኛም ትምህርት አለው። በዚህ ትውልድ ያላቸው ቤተ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ታላላቅ መብቶችንና በረከቶችን ተቀብላለች፤ እርሱም ከእነዚህ ጋር የሚመጣጠን ፍሬ ይጠብቃል።» Christ’s Object Lessons. 284–296.

መጽሐፈ ኢዮኤል በዓለም መጨረሻ ያለውን የኋለኛው ዝናብ ታሪክ ያስረዳል። ኋለኛው ዝናብ የራእይ አሥራ አራት ላይ የተገለጸው የሦስተኛው መልአክ የእግዚአብሔር የመጨረሻ ማስጠንቀቂያ መልእክት ነው። ምንም እንኳን ኋለኛው ዝናብ የሦስተኛውን መልአክ መልእክት የሚወክል ቢሆንም፣ ደግሞ በዘካርያስ የወርቅ ዘይት፣ በፊተኛውና በኋለኛው ዝናብ፣ ከመሠዊያው በሚወርድ እሳት እና በሌሎች ምሳሌያዊ መግለጫዎች እንደተመለከተው በመለኮትና በሰው ልጅ መካከል ያለውን የመገናኛ ሂደትም ይወክላል። ኋለኛው ዝናብ መልእክት ብቻ አይደለም፣ እንዲሁም በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለው የመገናኛ ሂደት ብቻ ሳይሆን፣ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተደገፈው ብቸኛው የተቀደሰ “ዘዴ” የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ደግሞ ነው። ይህ ዘዴ በኢሳይያስ ምዕራፍ ሃያ ስምንት ውስጥ የሚገኘው “መስመር በላይ መስመር” ነው።

በጥንታዊውም ሆነ በዘመናዊው እስራኤል መጀመሪያ፣ እግዚአብሔር “አራሹ” እስራኤልን “ከምድረ በዳ” አመጣት። ከግብፅ ያለው የአራት መቶ ሠላሳ ዓመታት ምርኮነት ይሁን፣ ወይም ከ538 እስከ 1798 ድረስ የዘለቀው የጨለማ ዘመናት ምርኮነት ይሁን፣ እስራኤል “ከምድረ በዳ” ተወሰደች፤ ምክንያቱም “ምድረ በዳ” የባርነትና የምርኮነት ምልክት ነው። ጥንታዊቱ ቃል በቃል እስራኤል ይሁን ወይም ዘመናዊቱ መንፈሳዊ እስራኤል፣ እግዚአብሔር ከምድረ በዳ ምርኮነት አዳናቸውና “የገዛ የተመረጠ ርስቱ፣ የጌታ የወይን በታ” እንዲሆኑ “አቆመአቸው”፤ እነርሱም “የእግዚአብሔር ቃሎች” ለመወከል የተሰጣቸውን መብት የተሰጣቸው ካህናትና አለቆች እንዲሆኑ ተጠርተው ነበር። ለጥንታዊ እስራኤል “ቃሎቹ” ሕጉ ሲሆን፣ ለዘመናዊ እስራኤል ግን ሕጉንና ትንቢቶቹን ሁለቱንም ያመለክታል።

“እግዚአብሔር በዚህ ዘመን ቤተ ክርስቲያኑን፣ በጥንት እስራኤልን እንደጠራው ሁሉ፣ በምድር ላይ እንደ ብርሃን እንድትቆም ጠርቶአታል። በእውነት ኃይለኛ መክፈያ፣ በመጀመሪያው፣ በሁለተኛው፣ እና በሦስተኛው መልአክ መልእክቶች አማካይነት፣ ወደ ራሱ ቅዱስ ቅርብ ለማምጣት ከቤተ ክርስቲያናትና ከዓለም ላይቶአቸዋል። የሕጉን አደራ አስተማማኞች አድርጎአቸዋል፤ ለዚህም ዘመን የሚሆኑትን ታላላቅ የትንቢት እውነቶች ለእነርሱ አስተላልፎአቸዋል። ለጥንቱ እስራኤል እንደ ተሰጡት ቅዱሳን ቃሎች ሁሉ፣ እነዚህም ለዓለም ሊነገሩ የሚገባ ቅዱስ አደራ ናቸው። በራእይ 14 ያሉት ሦስቱ መላእክት፣

የእግዚአብሔርን መልእክቶች ብርሃን የሚቀበሉትን ሕዝብ ይወክላሉ፤ እነርሱም በምድር ርዝመትና ስፋት ሁሉ ማስጠንቀቂያውን ለማሰማት እንደ ወኪሎቹ ወጥተው ይሄዳሉ።” ምስክርነቶች፣ ቅጽ 5፣ 455።

ዘመናዊ እስራኤል የመጨረሻው ዝናብ ኃይል ሲሰራባቸው፣ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በግል ልምዳቸው ውስጥ የክርስቶስን ባሕርይ እየገለጡ የሦስተኛውን መልእክት ታላቅ ጩኸት እንዲያውጁ ተሾመው ነበር። የሦስተኛው መልእክት ታላቅ ጩኸት የሚፈጸመው የመጨረሻው ዝናብ በሚፈስስበት ጊዜ ሲሆን፣ በዚያም ወቅት ሐሰተኛ የሰላምና የደኅንነት የመጨረሻ ዝናብ መልእክት በባቢሎን የወይን ጠጅ የሰከሩ የሰዎች ክፍል ይሰበካል። እነዚህ የኢሳይያስ የኤፍሬም ሰካራሞች እና ከአፋቸው አዲሱ ወይን የተቆረጠባቸው የኢዮኤል የወይን ጠጅ ጠጩዎች ናቸው። እውነተኛውን የመጨረሻ ዝናብ መልእክት የሚቀበሉት ግን የባቢሎንን ምግብ እምቢ ብለው ሰማያዊ ምግብን የተቀበሉት ዳንኤል፣ ሚሳኤል፣ ሐናንያና አዛርያ ይወክላቸዋል። እነዚህ የሙሴንና የቡን መዝሙር፣ እንዲሁም የወይኑን እርሻ መዝሙር የሚዘምሩት አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ናቸው፤ ምክንያቱም የወይኑ እርሻ ምሳሌ በጥንታዊቷ እስራኤል የቃል ኪዳን ግንኙነት መጀመሪያ በሙሴ ታሪክ ውስጥ ተፈጽሞ ነበር፣ እንዲሁም በጥንታዊቷ እስራኤል የቃል ኪዳን ግንኙነት ፍጻሜ ላይ በቡን ታሪክ ውስጥ እንደገና ተፈጽሞ ነበር።

የወይኑ እርሻ መዝሙር፣ አዲስ ኪዳን ሕዝብ ከጌታ ጋር በጋብቻ ሲያገናኝ፣ የቀድሞው የኪዳን ሕዝብ ሲተው በሚታየው መደምደሚያ ይፈጸማል። ጌታም፣ በአርባ ዓመት የምድረ በዳ መንከራተት ውስጥ የሞቱትን አልፎ በሄደበት ጊዜ፣ በዚያው ተመሳሳይ ጊዜ ሊሞቱ ከነበሩት ጋር ፍቺ እየፈጸመ ከኢያሱ ጋር ወደ ኪዳን ገባ። ጌታ፣ ከጥንታዊቱ እስራኤል ጋር ፍቺ እየፈጸመ በነበረበት በዚያው ጊዜ፣ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያንን በጋብቻ ይወስድ ነበር። አልፎ ወይም መጀመሪያው ታሪክ በሙሴ ይወከላል፣ አሜጋም በቡን ይወከላል። ሁለቱም የሚወክሉት ታሪክ የወይኑ እርሻ ምሳሌ ታሪክ ነው፤ ስለዚህ የኢሳይያስ የወይኑ እርሻ መዝሙር የዮሐንስ ራእይ ተቀባይ የሙሴና የቡን መዝሙር ነው።

እነዚህን ሐሳቦች በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“እነዚህ የእህት ዋይት ቃላት አይደሉም፤ የጌታ ቃላት ናቸው። መልእክተኛውም እኔ ለእናንተ እንድሰጣቸው ሰጥቶኛል። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር በተቃራኒ ዓላማ እንዳትሠሩ ከእንግዲህ ወዲህ ይጠራችኋል። ክርስቲያን ነን ብለው ራሳቸውን ስለሚጠሩ ሰዎች ብዙ ትምህርት ተሰጥቶ ነበር፤ እነርሱ ግን የሰይጣንን ባሕርያት እየገለጡ፣ በመንፈስ፣ በቃል፣ በሥራም የእውነትን መራመድ እየተቃወሙ ናቸው። ሰይጣንም የሚመራቸውን መንገድ በእርግጥ እየተከተሉ ናቸው። በልባቸው ድንዛዜ ውስጥ በምንም መንገድ የማይገባቸውን ሥልጣን ይዘዋል፤ ይህንንም ሥልጣን ሊጠቀሙበት አይገባቸውም። ታላቁ አስተማሪ እንዲህ ይላል፤ ‘እገለብጣለሁ፣ እገለብጣለሁ፣ እገለብጣለሁ።’ ሰዎች በባትል ክሪክ፣ ‘እኛ የጌታ ቤተ መቅደስ፣ የጌታ ቤተ መቅደስ ነን’ ይላሉ፤ ነገር ግን የተራ እሳት እየተጠቀሙ ነው። ልባቸው በእግዚአብሔር ጸጋ አልለሰለሰም፣ አልተዋረደምም።” Manuscript Releases, volume 13, 222.

“የእግዚአብሔር ትዕግሥት ዓላማ አለው፤ ነገር ግን እናንተ ያንን እያከሸፋችሁት ነው። እርሱ እናንተ ከጊዜ በኋላ እንዲቃዩ ልታዩት የምትወዱትን የነገሮች ሁኔታ እንዲመጣ እየፈቀደ ነው፤ ነገር ግን በዚያን ጊዜ እጅግ ዘግይቶ ይሆናል። እግዚአብሔር ጩካኝና ተንኮለኛውን ሐዘኤልን በሰርያ ላይ ንጉሥ እንዲሆን ኤልያስን እንዲቀበው አዘዘው፣ እርሱም ለጣጣት አምላኪቱ እስራኤል መቅሠፍት እንዲሆን። እግዚአብሔር የምትወዱትን ማታለያ አሳልፎ ሊሰጣችሁ እንደማይሆን ማን ያውቃል? ታማኝ፣ ጽኑ፣ እውነተኛም የሆኑት ሰባኪዎች ለማያመሰግኑ ቤተ ክርስቲያኖቻችን የሰላምን ወንጌል የሚያቀርቡ የመጨረሻዎቹ ሊሆኑ እንደሚችሉ ማን ያውቃል? ምናልባት አጥፊዎቹ አሁንም ቢሆን በሰይጣን እጅ ሥር እየሠለጠኑ ናቸው፤ እነርሱም ስፍራቸውን እንዲይዙ ከባንዲራ ተሸካሚዎቹ ጥቂቶች ተጨማሪ እስኪለዩ ብቻ ይጠባበቃሉ፤ ከዚያም በሐሰተኛው ነቢይ ድምፅ፣ ‘ሰላም፣ ሰላም’ ብለው ይጮኻሉ፣ ጌታ

ግን ሰላምን አልተናገረም። እኔ አልፎ አልፎ ብቻ ነው የማለቅሰው፤ አሁን ግን ዓይኖቼ በእንባ ተደንቀው እንዳሉ አገኛለሁ፤ እኔም ስጽፍ በወረቀቴ ላይ እየወደቁ ነው። ምናልባት ብዙ ሳይቆይ በመካከላችን ያለው ትንቢት ሁሉ ወደ ፍጻሜ ይመጣል፤ ሕዝቡን ያናወጠውም ድምፅ ከእንግዲህ ወዲህ ሥጋዊ እንቅልፋቸውን አያውክም ይሆናል።”

“እግዚአብሔር በምድር ላይ እንግዳ ሥራውን በሚፈጽምበት ጊዜ፣ ቅዱሳን እጆችም ታቦቱን ከእንግዲህ በኋላ በማይሸከሙበት ጊዜ፣ ወዮ በሕዝቡ ላይ ይሆናል። አንተስ፣ አንተ ደግሞ፣ በዚህ ቀንህ ለሰላምህ የሚሆኑትን ነገሮች ብታውቅ ኖሮ! ኦ፣ ሕዝባችን እንደ ነነዌ ሰዎች በሙሉ ኃይላቸው ንስሐ እንዲገቡ እና በፍጹም ልባቸው እንዲያምኑ፣ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ላይ የብርቱ ቍጣውን እንዲመልስ!”

Testimonies, volume 5, 77.

“የልብ ግትርነትን ብትከተሉ፣ በትዕቢትና በራስ-ጽድቅም ምክንያት ስህተቶቻችሁን ባትናዘዙ፣ ለሰይጣን ፈተናዎች ተገዢዎች ሆናችሁ ትቀራላችሁ። ጌታ ስህተቶቻችሁን በሚገልጥላችሁ ጊዜ ባትነሱ ወይም ኑዛዜ ባታደርጉ፣ መለኮታዊ አስተዳደሩ ደግሞ ያንኑ መሬት እንደገና እንደገና እንድታልፉበት ያደርጋችኋል። በተመሳሳይ ባሕርይ ያሉ ስህተቶችን እንድታደርጉ ትተዋላችሁ፤ ጥበብንም ማጣት ትቀጥላላችሁ፤ ኃጢአትንም ጽድቅ ነው ትላላችሁ፣ ጽድቅንም ኃጢአት ነው ትላላችሁ። በእነዚህ የመጨረሻ ቀናት የሚበዙት ብዙ ማታለያዎች ይከብቧችኋል፤ መሪዎቻችሁንም ትለውጣላችሁ፣ ይህንም እንዳደረጋችሁ አታውቁም።” Review and Herald, December 16, 1890.